

A Fővárosi Törvényszék az Experient Entertainment Ltd. (Seychelles,
) I. rendű és a B S (Sopron,) által
képviselt Weltimmo S.r.o. (Szlovákia, Komárno,
) II.r. felperes által a másodfokú eljárásban dr. Bak László irodavezető által
képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., Hiv. sz.:
Vj/122/2010.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata
iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. évi május hó 12.
napján kelt 16.K.28.340/2013/26. számú ítélete ellen a II. r. felperes által 28. és 33. sorszám
alatt előterjesztett (kiegészített) fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül –
meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott
rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000
(azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – az
illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 88.000 (azaz nyolcvannyolcezer) forint
fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2011. évi december hó 20. napján kelt Vj-122/2010. számú határozatában
megállapította, hogy a II. rendű felperes az általa 2010. május 30. és 2010. szeptember 26.
között, illetőleg az I. rendű felperes az általa 2009. augusztus 14. és 2010. május 29., illetve
2010. szeptember 27. és 2011. július 31. között üzemeltetett, www.ingatlandepo.com,
www.ingatlanbazar.com és www.ingatlanbazar.net internetes oldalak működtetésekor a
fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytattak, amikor
a) figyelmen kívül hagyták a szolgáltatásukkal kapcsolatban megfogalmazódott fogyasztói

panaszokat,

b) kereskedelmi gyakorlatuk kapcsán figyelmen kívül hagyták a honlapokat 2009. augusztus 14. előtt üzemeltető vállalkozások által alkalmazott általános szerződési feltételek egyes pontjainak érvénytelenségét kimondó bírósági ítéletet,

c) a honlapokon hirdető személyekkel kapcsolatot felvenni szándékozó fogyasztókat megtévesztésre alkalmas módon tájékoztatták egyes, a honlapokon szereplő ingatlanok hirdetéseinek aktualitásáról,

d) a honlapokon hirdető fogyasztók előtt elhallgatták a velük a hirdetéssel összefüggésben kapcsolatot felvenni szándékozó személy regisztrációs kötelezettségét,

e) agresszív kereskedelmi gyakorlat tanúsításával törekedtek a fogyasztókat rávenni a velük szemben a honlapokon elhelyezett hirdetések kapcsán támasztott követelések teljesítésére.

A versenytanács a felpereseket eltiltotta a törvénybe ütköző magatartás további folytatásától, egyben a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a határozata rendelkező részének a jogsértést megállapító, és a bírság összegét és a jövőre vonatkozó eltiltást tartalmazó, a jogorvoslati kitanítást is tartalmazó részét teljes terjedelemben, kommentár nélkül egy-egy alkalommal a Magyar Nemzet és a Népszabadság című napilapokban legalább 10x10 centiméter méretű hirdetésben való közzétételére is kötelezte.

Az I. rendű felperest továbbá 4.500.000 forint, míg a II. rendű felperest 1.100.000 forint bírság megfizetésére is kötelezte.

A határozat indokolása szerint a felperesek a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) rendelkezéseit, különösen az Fttv. 3.§-ának (1) és (2) bekezdését sértette meg, tekintettel a 6.§ (1) bekezdés b) pontjában írtakra is. A határozat rögzítette azt is, hogy a felperesek megsértették az Fttv. 6., 7. és 8.§-ának megsértésére is tekintettel az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdését. Hangsúlyozta az alperes, hogy nem tesz eleget a vállalkozás a szakmai gondosság követelményének, ha nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel jár el. A jóhiszeműség és tisztesség elve a korrektség, tisztesség objektív követelményét támasztja a vállalkozással szemben. Nem az elvárható szakmai gondosságnak megfelelően jár el az a vállalkozás, amely a fogyasztókkal szemben megvalósított kereskedelmi gyakorlatának tanúsítása során figyelmen kívül hagyja az azzal összefüggésben ismertté váló fogyasztói érdeksérelmekre vonatkozó észrevételeket, panaszokat. A jogsértés megállapításán túl az alperes a felpereseket egyrészt eltiltotta a további jogsértő magatartástól, másrészt helyreigazító közlemény közzétételére is kötelezte, továbbá velük szemben bírságot szabott ki. A bírság összegének megállapítása során a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 1/2007. számú, a bírság meghatározásának szempontjait a fogyasztói döntések tárgyában megállapított jogsértés esetére meghatározó közleményben foglaltaknak megfelelően határozta meg (198.pont). Meghatározta a bírság körében a súlyosító és enyhítő körülményeket, a 2010. évi nettó árbevételt ismertette, és számot adott a bírság által elérni kívánt célról is (199-201.pont).

A felperesek keresettel éltek, keresetükben az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és perköltséget kértek. Álláspontjuk szerint az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, és az eljárási szabályokat is megsértette, mérlegelése

továbbá hamis okiratokon, hamis tanúvallomásokon nyugszik. A megállapított bírság összegek meghaladják a tisztességtelen piaci magatartást és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78.§-ának (1) bekezdésében írt törvényi maximumot. Hangsúlyozták, hogy a versenytársak generálták az ellenük előterjesztett panaszokat, és sérelmezték a jogsértés velük szembeni megállapítását, tekintettel arra, hogy agresszív kereskedelmi gyakorlatot nem követtek el.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesek keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint mind az Fttv. mind a Tpt. vonatkozó rendelkezéseit betartva járt el, a felperesek jogsértését helyesen állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes sem anyagi, sem eljárási szabályt nem sértett. E vonatkozásában megállapította, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit, valamint a Tpv. vonatkozó szabályait betartva az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, és a helyesen megállapított tényállásból jogszerű következtetéseket vont le. E körben a bíróság tekintetében hangsúlyozta, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában írtaknak megfelelően határozta meg a jogkövetkezmény mértékét az alperes, mert a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat jogszerű, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Hangsúlyozta azt is, hogy az alperes nem lépte túl hatáskörét, és az eljárás megindításáról szóló végzés kézbesítésekor sem történt súlyos, az ügy érdemére kiható, ezért hatályon kívül helyezést igénylő eljárási szabálysértés. Megállapította, hogy a felpereseket iratbetekintési joguk kapcsán súlyos jogsérelem nem érte, és az alperes helyesen megválasztott jogszabályt alkalmazott a jogsértésük megállapítása tekintetében is. Megállapította végül, hogy a kiszabott bírság nem tekinthető eltúlzottnak, és nem lépi túl a Tpv. 78.§ (1) bekezdése szerinti törvényi maximumot.

A II. r. felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság olyan lényeges eljárási szabálysértést követett el, amely miatt ítéletét hatályon kívül helyezni. E körben az I. rendű felperes perbeli jogképességét, létezését vitatta, illetőleg a részére szóló kézbesítések szabálytalanságát állította. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta az alperes munkatársainak esetleges érintettségét sem. Fellebbezés kiegészítésében továbbá arra is hivatkozott, hogy az I. rendű felperes nem létező vállalkozás, amelyről a közelmúltban szerzett tudomást. Sem fellebbezéséhez, sem kiegészítéséhez mellékleteket nem csatolt.

Az I. rendű felperes fellebbezéssel nem élt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A határozatában foglaltakat fenntartva hangsúlyozta, hogy a II. rendű felperes fellebbezésében az I. rendű felperesre vonatkozó rendelkezésekre utalt, miközben az I. rendű felperes vonatkozásában képviseleti jogosultsága nem volt. Állította azt is, hogy a II. rendű felperes a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján sem az elsőfokú eljárásban, sem fellebbezésében nem bizonyította a keresetének, illetve fellebbezésének alaposságát. Az I. rendű felperes részére történt kézbesítés vitatása kapcsán utalt a Pp. 99.§-ának (2) bekezdésére (az I. rendű felperes az átvételt megtagadta), amely szerint a kézbesítések szabályszerűnek minősültek az I. rendű felperes tekintetében. Megjegyezte, hogy a II. rendű felperes egyébként az I. rendű felperes „létezése” és a hivatali munkatársak „érintettsége” kérdésében sem terjesztett elő bizonyítékokat.

A II. rendű felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a II. rendű felperes fellebbezése és az alperes fellebbezési ellenkérelme keretei között vizsgálta, és a fellebbezést a Pp. 340.§-ának (5) és (6) bekezdése rendelkezései szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Ennek során a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában írtaknak megfelelően eljárva a rendelkezésére álló bizonyítékoknak és peradatoknak az egyenként és a maguk összességében való értékelésével, meggyőződése szerinti elbírálásával helyesen megállapított tényállásból okszerű következtetésre jutott a felperesek keresetének elutasítása körében. A II. rendű felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság jogszerű és alaposan megindokolt ítéletének megdöntésére alkalmas érveket nem hozott fel, fellebbezése kedvező, helyt adó elbírálását megalapozó körülményeket nem tárt fel. Az elsőfokú bíróság alapos, mindenre kiterjedő indokolásával a törvényszék egyetértett, azt nem ismétli meg. Csak hangsúlyozza, hogy a II. rendű felperes fellebbezésében a reá vonatkozó ítéleti megállapításokkal szemben kifogást nem hozott fel.

Mindezek folytán a Fővárosi Törvényszék a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben (illetve kiegészítésben) felhozottak kapcsán hangsúlyozza a törvényszék, hogy tekintettel arra, hogy az I. rendű felperes létezése, jogi személyisége kapcsán a felperes csak állított, ezzel szemben a részére szóló kézbesítések (idézés, illetőleg elsőfokú ítélet kézbesítése) a törvényi rendelkezések folytán szabályszerűnek minősül, ebből következően az elsőfokú bíróság eljárásával szemben jogsértés nem volt megállapítható. Ezen túlmenően a II. rendű felperesnek az I. rendű felperessel kapcsolatos esetleges eljárási jogsértésekre való hivatkozása azért sem foghatott helyt, mert a jogerős (az elsőfokú ítélet szabályszerűnek minősülő kézbesítése folytán és az I. rendű felperes fellebbezésének hiányában vele szemben jogerős) rendelkezésekre tekintettel a II. rendű felperes által e körben előadottak érdemben már nem voltak vizsgálhatók. Ezzel szemben a II. rendű felperes a saját jogkövető magatartása körében (a jogsértés hiánya tárgyában) nemcsak a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében írt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget a másodfokú

eljárás során, de e körben ténylegesen fellebbezési érvelése sem volt. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására jogszerű lehetőség ez okból sem volt.

A sikertelenül fellebbező II. rendű felperes az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles, valamint viselni köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-ának (3) bekezdés b) pontja és 46.§-ának (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. évi február hó 25. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, előadó, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bírő
dr. Páldy Zsuzsanna sk. bírő